

زنانی که بعد از ۵۰ سالگی در آمریکا بچه‌دار می‌شوند

تسنیم نیوز ۹۳/۳/۲۸-استاد دانشگاه تهران گفت: بر اساس گزارش مراکز ملی پیشگیری و کنترل بیماری‌ها در آمریکا، تعداد زنانی که بعد از ۴۰ و ۵۰ سالگی بچه‌دار می‌شوند به‌طور چشمگیری افزایش یافته است. غلامعلی افروز در گفت‌وگو با خبرنگار جوانان و خانواده خبرگزاری تسنیم در خصوص امید به زندگی در ایران، اظهار داشت: به گزارش بانک جهانی امید به زندگی در ایران، در سال‌های اخیر به ۷۶ سال افزایش یافته است. وی ادامه داد: به گزارش اخیر بانک جهانی امید به زندگی (در چند کشور مختلف جهان) به این شکل است که در ژاپن، ۸۶، سن ماریو، ۸۶، ایتالیا، ۸۶، ایرلند، ۸۴، انگلستان، ۸۳، آمریکا، ۸۲، قطر، ۷۹، امارت، ۷۸، ترکیه، ۷۸، ایران، ۷۶، افغانستان، ۶۱، مالی، ۵۴ و سرالئون ۴۵ است.

* ازدواج زنان ۴۰ و ۵۰ ساله امروزی همانند ازدواج دخترهای ۲۰ و ۲۵ ساله چند دهه گذشته است

این استاد دانشگاه تهران افزود: امید به زندگی در زنان ایرانی نسبت به هفتاد سال گذشته نزدیک به دو برابر افزایش پیدا کرده و به رغم گذشته‌های دور در حال حاضر عمر طولانی‌تری را نسبت به مردان تجربه می‌کنند. بنابراین در شرایط فعلی، ازدواج زنان ۴۰ و ۵۰ ساله امروزی همانند ازدواج دخترهای ۲۰ و ۲۵ ساله چند دهه گذشته است. افروز با بیان اینکه فلسفه خلقت به زوجیت استوار است و همه انسان‌ها در هر سنی که هستند حق دارند همسر و همدلی هم اندیش و دل‌آرام داشته باشند، گفت: خالق زوج‌آفرین دوست دارد همه مخلوقاتش، هم زن‌ها و مردها در گستره حیات با زوجی همدل و دل‌آرام زندگی کنند. این حق طبیعی و فطری مردان و زنان است که از زوجی همدل و همسری هم اندیش و آرامش‌بخش بهره‌مند باشند.

* فرزندانمان را با قابلیت همسری تربیت کنیم

وی بیان کرد: بدون تردید در این میان دخترهای مجرد و یا دخترهایی که به دلایل خاصی، مثل فوت یا شهادت همسر یا طلاق و جدایی بدون همسر زندگی می‌کنند، شایسته و بایسته آن است که در نخستین فرصت ممکن در هر سنی که هستند. ولو این که بعضاً دارای فرزند یا فرزندان هم هستند با زوجی دل‌آرام ازدواج کنند. چرا که فرزندان آن‌ها نیز باید در فرصت مطلوب ازدواج موفق و پایداری داشته باشند و با همسر همراه و همدل خویش زندگی کنند. این استاد دانشگاه تهران بیان کرد: اساساً بهترین و موثرترین رویکرد فرزندپروری نیز آن است که فرزندانمان را با قابلیت همسری تربیت کنیم تا به فرزندانمان فرصت دهیم که قاموس همسری و آرامشگری متقابل را مستقیم و غیرمستقیم در آموزشگاه همسرپروری خانواده به نیکی بیاموزند. افروز افزود: زندگی بدون همسر و مجرد ماندن مردان به ویژه زنان به صرف این که سن بالای ۴۰، ۵۰، ۶۰ و حتی بیش‌تر از ۷۰ سال است، نمی‌تواند در قاموس هستی و از منظر خالق زوج‌آفرین امری میمون و مطلوب باشد. نباید زنان یا مردانی که ازدواج ناموفقی را در گذشته تجربه کرده‌اند یا به دلایلی همسر قبلی‌اش را از دست داده است اندیشه ازدواج مجدد، مطلوب و در آرامی را از دست بدهد ولو این که دهه ۵۰، ۶۰ یا ۷۰ عمر خود را تجربه کرده یا این که در سنین کهنسالی به سر می‌برد.

* در آموزه‌های عقلانی هیچ سقف سنی برای ازدواج تعیین نشده است

این استاد دانشگاه تهران اظهار داشت: هدف ازدواج برای احساس آرامش و امنیت درونی است و مابقی عملکردهای ازدواج، همچون ارضای تمایلات نفسانی، فرزندآوری و فرزندپروری از نتایج قهری است نه هدف اصلی و مطمئناً برای افراد سالمندی که در دهه هفتاد عمر خود ازدواج می‌کنند، بیش‌ترین هدف و نیاز، همانا همدلی و هم‌نایی و دل‌آرامی متقابل با همسری در آرام و همدمی آرامش‌بخش است و نه صرف ارضای کشش‌های نفسانی! وی بیان کرد: ازدواج برای داوطلبان دل‌آرام ازدواج در هر سنی ارزشمند و مطلوب است. در آموزه‌های عقلانی و جهان‌شمول دینی و در فرهنگ‌های متعالی در گستره جغرافیایی زمین، هیچ سقف سنی برای ازدواج تعیین نشده است. همه حق دارند در کنار خود زوجی دل‌آرام و همسری همدل و آرامش‌بخش داشته باشند؛ چرا که همه انسان‌ها اساساً از دو منبع اصلی آرامش آرام می‌گیرند. افروز اظهار داشت: یاد خدا و آرامیدن کنار همسر دل‌آرام و آرامشگر. از منظر خالق زوج‌آفرین همراه بودن با همسری دل‌آرام و آرامشگر در دنیای فانی محدود نمی‌شود، بلکه زوجیت و همراهی با همسر دل‌آرام تا جنت سرای جاودان هم ادامه می‌یابد.

*فرزندآوری بعد از ۴۵ سالگی

وی ادامه داد: غایت زوجیت آرامیدن کنار همسری دل آرام و آرامشگر و نوازشگر است و با این نگاه صرف فرزند آوری یک هدف اساس در ازدواج نیست، چه بسا زوج‌هایی که ترجیح می‌دهند به رغم توان فرزندآوری، فرزندى نداشته باشند و یا طفل یتیمی را به فرزندى پذیرفته و بستر پرورش و شکوفایی وجودش را فراهم کنند. چرا که فرزندآوری فی نفسه نه امتیاز است و نه سبب مباهات، بلکه آن‌چه که در قاموس هستی و از نگاه خالق مهربان مهم و ارزشمند است فرزندپروری است ولو این‌که کودک فرزند زیستی انسان نباشد. افزون اظهارداشت: فرزندآوری از منظر ارزش‌های الهی متضمن دعا و برنامه‌ریزی است، آن‌گاه که همسران دل آرام قابلیت آرامشگری متقابل را به زیبایی و نهایت خوشایندی احراز کرده آن را پایدار می‌کند، می‌توانند با هم‌اندیشی و اراده متقابل در اندیشه فرزندپروری باشند. آنان هم آوا با عبادالرحمان، بندگان ناب خدا می‌گویند: "پروردگارا از همسران و ذریه ما به ما فرزندى عطا نما تا وجودش روشنی بخش چشم و روشنگر طریق ما باشد". چرا که فرزندآوری از منظر قرآن کریم متضمن حسن تدبیر، برنامه‌ریزی، دعا و نیایش همسران دل آرام است. این استاد دانشگاه تهران گفت: بدون تردید همه زنانی که آماده بارداری می‌شوند به ویژه آن دسته از زنانی که برای نخستین بار یا دفعات مکرر تمایل به بارداری دارند و سن بالای ۴۰ یا ۴۵ سال است باید از مدت‌ها پیش به خصوص حداقل از ۳ ماه قبل از بارداری، دقت بیش‌تری را در احراز سلامتی و قابلیت‌های بارداری داشته باشند.

*همه ساله بارداری زنان ۴۰ سال به بالا به طور قابل توجهی افزایش یافته است

وی عنوان کرد: مادران بالای ۴۰ سال بایسته و شایسته است از نظر برخورداری از فشار خون مطلوب، عدم ابتلا به دیابت بارداری، سلامت کروموزومی و تغذیه مناسب و نرمش و تحرک و استراحت متناسب و خواب آرام و خوشایند، آرامش روانی و اطمینان بیش‌تری داشته باشند. همچنین بایسته آن است زنانی که با همدلی و هم‌اندیشی همسران مهربان و حمایتگر خود می‌خواهند بعد از ۴۰ تا ۴۵ سالگی فرزند داشته باشند از بیش‌ترین رضایتمندی زوجیت برخوردار بوده و همواره با چهره گشاده، امیدوار و متوکل و با کمال صبوری آمادگی‌های لازم را برای زایمان طبیعی و یا بعضاً زایمان به روش سزارین و در موارد خاص زایمان دوقلو را داشته باشند. افزون اظهارداشت: امروزه، در گستره جهان به دلایل عدیده از جمله افزایش قابل توجه طول عمر زنان ادامه تحصیلات دانشگاهی بعضاً تا پایان دکتری، انگیزه اشتغال مفید و استقلال اقتصادی، در غالب موارد ازدواج و بالطبع فرزندآوری نسبت به گذشته در سنین بالاتری انجام می‌پذیرد. به گونه‌ای که در سال‌های اخیر ۱۵ تا ۲۰ درصد نوزادان این قبیل مادران عموماً در سال متولد شده‌اند گزارش‌های ارائه شده، حاکی از آن است که نوزادان این قبیل مادران عموماً در سلامت و صحت پای به عرصه وجود می‌گذارند. این استاد دانشگاه بیان کرد: در سال‌های اخیر در غالب کشورهای غربی معدل سنی نخستین بارداری در زنان از سال‌های آخر دهه ۲۰ به سال‌های اول دهه ۳۰ افزایش یافته است. با همین نگاه همه ساله بارداری زنان ۴۰ سال به بالا به طور قابل توجهی افزایش یافته است. بدیهی است این وضعیت، یعنی بارداری بعد از ۴۰ با ۴۵ سالگی دیگر نمی‌تواند یک پدیده غیرعادی و غیرمعقول تلقی شود، چرا که به خاطر سلامت زیستی زنان و برخورداری غالب آن‌ها از رحم سالم و شرایط مطلوب زیستی و روانی و مراقبت‌های ویژه بهداشتی، نوزادان این مادران عموماً از سلامت کامل برخوردارند.

*میانگین سنی زوج‌های جوان در آغاز زندگی مشترک به بالای ۳۰ سالگی رسیده است

وی افزود: زنان با حفظ سلامت کامل، تغذیه مناسب، تحرک و سرزندگی مطلوب، به دور از مصرف داروهای زیان‌بخش، سیگار و مشروبات الکلی، با داشتن تخمک‌های سالم و کافی عمدتاً می‌توانند بارداری را بعد از ۴۰ و ۴۵ سالگی با سلامت تجربه کنند. بر اساس گزارش مرکز ملی آمار سلامت در آمریکا در سال‌های اخیر فراوانی زنانی که در سنین ۴۰ تا ۴۵ وضع حمل کرده‌اند به طور فوق‌العاده‌ای افزایش یافته است. افزون اظهارداشت: در یک مطالعه جامع و بین فرهنگی دیگری که اخیراً در آمریکای شمالی و کشورهای اروپایی صورت پذیرفته نتایج حاصل بیانگر این حقیقت بود که میانگین سنی زوج‌های جوان در آغاز زندگی مشترک به بالای ۳۰ سالگی رسیده و بالطبع در غالب موارد آن دسته از زوج‌هایی که با رضامندی قابل توجه زندگی

مشترک خود را ادامه می‌دهند بعد از ۴۰ سالگی را فرصت مناسبی برای فرزندآوری می‌دانند، بدون تردید این گروه از همسران طالب فرزندآوری به خاطر احراز آمادگی‌های زیستی و روانی و اتخاذ تدابیر مطلوب بهداشتی از وجود فرزندان سالم و هوشمند برخوردار می‌گردند. این استاد دانشگاه تهران بیان کرد: بر اساس گزارش مراکز ملی پیشگیری و کنترل بیماری‌ها در آمریکا (۲۰۱۲)، تعداد زنانی که بعد از ۴۰ و ۵۰ سالگی بچه‌دار می‌شوند به طور چشمگیری افزایش یافته است، در سال ۲۰۱۰، ۲۹۷ هزار و ۷۳۹ مادر در سنین ۴۰ تا ۴۴ سالگی فرزندآوری را تجربه کردند. این رقم نسبت به سال ۲۰۰۰ حدود دو برابر است. در همین سال ۹ هزار و ۷۴۶ مادر نیز در سنین ۴۵ تا ۵۴ سالگی بچه‌دار شدند. بدون تردید این تعداد بارداری زنان ۴۰ تا ۵۴ سال نسبت به دو دهه گذشته بسیار قابل ملاحظه است.

*** بیش از ۲۰ درصد از کل زایمان‌های انجام شده در انگلستان مربوط به زنان بالای ۳۵ سال است**

وی عنوان کرد: مطابق گزارش آماری زایمان در انگلستان در سال ۲۰۱۰ بیش از ۲۰ درصد از کل زایمان‌های انجام شده در انگلستان مربوط به زنان بالای ۳۵ سال بوده است. اطلاعات ارائه شده در این گزارش آماری بیانگر این حقیقت است که در سال ۲۰۰۰، ۱۵ هزار و ۱۰۰ مادر بالای ۴۰ سال در مناطق مختلف انگلستان زایمان داشتند. این رقم در سال ۲۰۱۱ به ۲۸ هزار و ۸۴۹ نفر یعنی به حدود دو برابر افزایش یافت. نوزادان این مادران نیز عموماً از سلامت کامل برخوردار بودند. این گزارش اضافه می‌کند که در همین سال‌ها یعنی بین سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۱ زایمان‌های زیر ۲۰ سال به طور قابل ملاحظه‌ای کاهش یافته است. افروز اظهار داشت: امروزه زنان ۴۵ ساله‌ای که در نهایت سلامت زیستی و سرزندگی حیاتی با فشار خون مطلوب، تغذیه مناسب، وزن متعادل، به دور از دیابت بارداری، بدون ابتلا به اختلال‌های کروموزومی و هورمونی با رضامندی قابل توجه زناشویی و تمایل متقابل برای فرزندآوری و بهره‌مندی از آرامش روان و نشاط و سرزندگی اقدام به فرزندآوری می‌کنند، با عنایت به افزایش قابل توجه گستره عمر ایشان و بالا رفتن استانداردها و شاخص‌های بهداشتی و مراقبت‌های ویژه همانند خانم‌های ۲۵ ساله‌ای هستند که در دهه‌های ۱۳۳۰ یا ۱۳۴۰ بارداری را تجربه می‌کنند. از سوی دیگر، درصد آسیب‌یافتگی نوزادان ایشان (مادران بالای ۴۰ و ۴۵ سال) نسبت به گذشته فوق‌العاده اندک بوده و در غالب موارد بسیار کم‌تر از میانگین موالید کل جامعه است. این استاد دانشگاه تهران گفت: مطابق گزارش مرکز بهداشت استرالیا (۲۰۱۳) در سال ۲۰۱۲ بیش‌ترین فراوانی زایمان‌ها در استرالیا مربوط به زنان ۳۵ تا ۳۹ سال بوده است در این گزارش آمده است تعداد زنانی که در گروه سنی ۳۵ تا ۳۹ سال در استرالیا بارداری را تجربه کرده‌اند به طور قابل توجهی بیش‌تر از مادران سنین ۲۰ تا ۲۴ سال بوده است؛ در مجموع به طور کلی نوزادان این مادران عموماً از سلامت عمومی برخوردار بوده و فقط زایمان‌های دوقلو در مادران مسن‌تر ۳۵ تا ۳۹ سال نسبت به مادران جوان‌تر بیش‌تر مشاهده شده است. در حال حاضر در استرالیا فرزندآوری در سنین ۳۵ تا ۴۵ سالگی به یک امر قابل قبول ملی و فرهنگی تبدیل شده و به طور کلی همه مادران و نوزادان از سلامت خوبی برخوردارند. همچنین روابط زناشویی (جنسی) بین زوج‌های مسن‌تر نسبت به گذشته به طور قابل توجهی بیش‌تر شده است.

*** از ۴ هزار و ۸۴۲ زایمانی که مادران ۴۵ تا ۵۵ ساله داشته‌اند، فقط ۵۴ نفر با نشانگان داون (منگول) متولد شده‌اند**

وی ادامه داد: به گزارش تحلیلی مرکز ملی مطالعات آماری سلامت در آمریکا (۲۰۱۲)، در غالب موارد مادران بالای ۴۰ سال نسبت به مادران کم‌تر از ۳۰ سال محتاط‌تر بوده و توجه بیشتری نسبت به سلامت عمومی، تغذیه و مراقبت‌های بهداشتی خود دارند. همچنین مادران مسن‌تر به ویژه آن‌هایی که با رضامندی متقابل اقدام به فرزندآوری می‌کنند اکثراً از تحصیلات و تخصص بالایی برخوردار بوده و از نظر وضعیت اقتصادی در شرایط مطلوب‌تری قرار دارند. در همین ارتباط پژوهش انجام شده توسط پروفیسور بری من (۲۰۰۱)، حاکی از آن است آن گروه از مادرانی که تجربه زایمان یک یا دو فرزند بعد از ۳۰ تا ۴۰ سالگی را داشته‌اند نسبت به دیگران از گستره عمر طولانی‌تری برخوردار بوده‌اند. این استاد دانشگاه تهران گفت: در یک مطالعه و پژوهش مقایسه‌ای ۱۰ ساله که در انگلستان انجام گرفت از ۴ هزار و ۸۴۲ زایمانی که مادران ۴۵ تا ۵۵ ساله داشته‌اند، فقط ۵۴ نفر با نشانگان داون متولد شده‌اند (یعنی فقط حدود ۱.۱ درصد و کم‌تر از میانگین کل موالید جامعه) مادران این نوزادان نیز

به رغم تشخیص به هنگام وضعیت جنین در هفته‌های آغاز بارداری مایل به سقط نبوده و زن و شوهر فوق‌العاده دوست داشتند فرزند خود را با نشانگان داون بزرگ کنند. افروز اظهار داشت: شایسته و بایسته آن است که در صورت صلاحدید از ارائه آمارهای حیاتی چند دهه گذشته در محافل علمی و فرهنگی، به خصوص در کتاب‌های دانشگاهی، مجلات علمی و مطبوعات و رسانه‌های عمومی اجتناب کرده و از ایجاد اضطراب و تعارض‌های روانی در داوطلبان ازدواج در سنین ۴۰ سالگی و بالاتر و زوج‌های علاقمند به فرزندآوری در سنین ۴۰ یا ۴۵ سالگی خودداری کنند؛ احتمال فراوانی فرزندآوری با آسیب‌های جسمی و ذهنی در مادران بالای ۴۰ سال نه تنها بیش‌تر از مادران جوان ۲۰ تا ۳۰ سال نیست، بلکه در بسیاری موارد به دلایلی که ذکر شد کمتر از مادران جوان‌تر و میانگین کل جامعه است.